

for Betalingen for Ringning med Kirkeklokker, Orgelspil o. s. v. ved særlige kirkelige Handlinger, men dette kan kun ske, efter at Raadet har haft Samraad med Tilsynet. Menighedsraadet fastsætter Regulativ for Graver, Ringer o. s. v.; men her kan det kun handle efter Indstilling fra Tilsynet. I en fjerde Kombination er de ligestillede; Menighedsraadet og Tilsynet kan hver for sig, enkeltvis indanke Synets Kendelser for Oversynet. En Vedtægt for Kirkegaarden kan stadfæstes af Stiftsøvrigheden, naar der stilles Forslag derom baade af Menighedsraad og af Tilsyn. En Kirke kan yde Tilskud til folkekirkelige Formaal, naar Tilsynet gør Indstilling derom til Stiftsøvrigheden; her har Menighedsraadet intet at gøre. Og paa samme Maade i det daglige Arbejde. Kirkens Hovedrengøring to Gange aarlig skal ske under Menighedsraadets Tilsyn, men det er Tilsynet, der skal lade Græsset paa Kirkegaarden slaa og holde Ukrudtet fra Gravene, og under hvis Tilsyn Snekastning paa denne skal foregaa. Omvendt er det saa Menighedsraadet, der skal drage Om-sorg for, at Gangene paa Kirkegaarden rives, og for Pasningen af et lille Hus paa Kirkegaarden, hvor et saadant findes. Man skulde tro, at alt dette ikke behøvede at være saa forskelligartet, saa indviklet, og ikke mindst kan det blive vanskeligt for de to Autoriteter i Praksis at holde Rede paa de mange forskellige Kombinationer derved, at det jo for største Delen er de samme Mænd, som dels er Medlemmer af Menighedsraadet, dels baade af dette og af Tilsynet. Denne Ordning er imidlertid vedtaget dels af det kirkelige Udvalg, dels af Folketinget, og jeg skal ikke kræve nogen Forandring deri, dog maaske med et enkelt Forbehold. Jeg antager, at i Praksis vil Forholdet sikkert ganske af sig selv glide lettere og simplere, vil trække sig mere til Rette.

Der er i det foreliggende Lovforslag om Kirkers Bestyrelse indført to nye Ændringer af den højtærede Minister. Den første gaar ud paa, at Tilsynet ikke skal bestaa af 3 af Menighedsraadets Medlemmer, men af 2 samt af et Medlem af Kommunalbestyrelsen. Den samme Tanke var fremme i Fjor i det andet Ting, men blev af den daværende Minister betegnet

som et Brud med Nutidens kirkelige Lovgivning. Min personlige Stilling er imidlertid for saa vidt her baade et Ja og et Nej, men Vanskeligheden er her, tror jeg, som saa mange Steder i Lovforslaget, og som det ogsaa blev berørt nu af det ærede 1ste Medlem for 10de Kræds (Birch), at man har villet tvinge alle Kirker ind under samme Hat, under de samme Regler. Den foreslaaede Bestemmelse, at et Medlem af Kommunalbestyrelsen skal tiltræde Tilsynet, er motiveret ved den eventuelle Ligning paa Skatteyderne til Dækning af Kirkens Underskud, altsaa paa Kommunens finansielle Interesse i Kirkens Styrelse, og da det overvejende Antal af Købstadkirkerne jo maa hente en væsentlig Del af deres Indtægter — adskillige den langt overvejende Del — gennem en saadan Paaligning paa Skatteyderne, kunde jeg for min Del godt tænke mig her at være konservativ sammen med den højtærede Minister, saaledes at den nu gældende Ordning, hvor Byraadet vælger det ene Medlem af Inspektionen, vedbliver at bestaa, som foreslaaet her. Men yderligere at udvide dette med den foreslaaede nye Ordning, hvorefter ogsaa Distriktsraadet skulde have et Medlem i Kirkens Bestyrelse, saaledes at Tilsynet eventuelt kunde komme til at bestaa af Præsten, et Medlem af Menighedsraadet, hvor Distriktet ikke har sit særlige Menighedsraad, og to kommunale Medlemmer, synes mig dog igen at være for meget og ingenlunde paakrævet, og jeg ser ingen Grund til, at et Medlem af Sogneraadet skulde indtræde i Stedet for det ene af Menighedsraadet valgte Medlem paa Landet. Her er jo den store, og jeg mener ganske afgørende, Forskel, at en selvejende Kirke paa Landet — og det er jo de selvejende Kirker, Lovforslaget vedrører — er udstyret med en Kapital, der efter en Kommissions omhyggelige Overvejelse vil være tilstrækkelig til Kirkens Drift og forsvarlige Vedligeholdelse gennem Tiderne. De er kun blevet selvejende ved at faa overdraget en Kapital, hvoraf de kan leve uden at falde Kommunen til Byrde, om jeg saa maa sige. At det nu bestemmes, at en Kirke, ogsaa en selvejende Kirke paa Landet, for hvem denne Forudsætning af en eller anden og vel forbigaaende Grund vil glippe, vil kunne faa udskrevet